

נחום - תקום

נחום-תקום זה דבר נפלא.

נחום-תקום הוא בובה קטנה, שככל שישבנה כבד יותר, כן גבוה ראשה ונישא משכמו ומעלה.

נחום-תקום, גם לא מזיק. הוא קם, מתנדנד, קד, מת-ייצב ומצחיק ילדים. בהחלט לא מזיק.

נחום - תקום! והוא קם.

אבל לנחום יש ואריאציה הנקראת משה-תקום. והוואריאציה הזאת בהחלט מזיקה. גם משה-תקום קם בכל הזדמנות, וגם זקיפות קומתו עומדת ביחס ישר למטען העופרת בישבנו. יותר עופרת - יותר זקיפות. פחות עופרת - פחות זקיפות. משה-תקום מתקיים על עופרת. חמה. לזהטת. חודרת.

למשה-תקום עוד תכונה. כשהוא קם, נופלים האחרים. ככה זה אצל משה-תקום. לפעמים נדמה שהאחרים נופלים רק כדי לראות איך משה-תקום קם. אולי הם נהנים מזה. המצחיק בעניין הוא, שהאנשים המשחקים במשה-תקום, חושבים שאם הוא יקום, הם לא יפלו. אבל כשהוא קם, הם נופלים. תמיד. אנשים מצחיקים.

אפילו אומרי עליו, על משה-תקום, שהוא נפיל. בטח טעות כתיב. הם מתכוונים שהוא מפיל. את כולם הוא מפיל וישבנו מתמלא עופרת. כי הוא איש ברזל וחייל עופרת.

אני למשל, הרבה יותר אוהב את נחום-תקום. משה-תקום מפחיד אותי. בייחוד כשהוא קם.

והשבוע משה-תקום קם.

תפשו את הגנב

ורוטשילד לא השגיח. ורואי ה-חשבונות האמינו. ומועצת ה-מנהלים בטח.

ככה שלפחות החברה האלה, אין להם יד ורגל במה שקרה. והם נקיים מכל אשמה. אז מי בכל זאת אשם? הרי מישהו חייב לתת את הדין (וכאן אנו שוב ב-דילמה קשה. שהרי ספיר לא ידע וצור לא ו...לא וכו...וכ...).

ובכן, רבותי אין טעם בהתחמ-קויות, ומוטב שלא נטמון ראשו בחול. כמו במחדל-יום הכיפורים, גם במקרה זה כולנו אשמים. כן, גם אתה אדוני שלא קרבת את הכלים - וגם את גברתי ש-חתמת על ההפקדות לוואדווז. כו-לנו אשמים רבותי חוץ מפ. ספיר (שלא ידע) וצור (שלא שמע) וכו'. וכו'.

כולנו כולנו אני ואתה והוא ויויו גם.

ואם אתה לא מאמין, תשאל את אפריים.

מילון אבן - זוארץ

בעל-זבוב

זכרונות ארץ-ישראל

מנחם מנחמוביץ ממנחמיה מפי פר על שתי פגישות מאיימות עם בדואים בגליל 1912:

יצאתי ביום שני אחרי החג ממנח-מיה לכיוון מטולה כדי לקנות צמר אצל בלכרוביץ הזקן. עודי הולך ומהר-הר ופתאום נזכרתי, שממול בלכר-ביץ, גר יהודי אחד, וויסקין שמו. שי-אימו עוסקת בצמר. ואם כבר במטו-לה, אפשר כבר לגשת אל בוקובסקי שאצלו נפגשים גם יוחנן פרומן וידלי-קין מפני שהוא גר מול השוחט ומבין בטקסטיל.

כך אני חושב, ואז פתאום ניצנץ במוחי, שאהרון הנגר, גם הוא יש לו צמר וגם ליודל. בינתיים ירד הליל, היה חשוך, שחור, שום כוכב לא ניצ-נץ. אפלה מוחלטת.

ואז החלטתי לא לגשת לבלכרוביץ שהוא יקרן, אלא לדבויירה בתו של יצחק, הגר עם אחותו ועם ליזר הזקן. זו היתה הפגישה הראשונה.

בפעם השנייה שנפגשתי עם בדואי, זה היה בחורף. היה קר ואני הלכתי ליסוד-המעלה בשביל מספוא. חשבתי

מנחם מנחמוביץ חוזר מציד בידואים. בולט בהיעדרו אחיו, נחמן, הצמחוני.

שאני אלך אצל שטינפלד, שהוא אחיו של בונדא וידוע במספוא שלו. אבל חשבתי, שאם אתווכח איתו ולא יר-ייד, אלך לאליהו בן-דושה שהוא הוגן וישר, ואולי אלך לחיום שהוא צעיר יותר ממנדל למרות שנולדו שניהם ב-חורף.

זה היה מנחם מנחמוביץ ממנחמיה

שסיפר כיצד פגש בשני בדואים איומים.

הו הו.....

שישה ציונים אנחנו בארץ רגישה. אחת אימו קצת נוכריה, נותרנו חמישה.

הו הו חו.....

חמישה ציונים אנחנו פתאום ללא סיבה - אחד לרוסיה מת לחזור, ואנו ארבעה.

הו קומו.....

ארבעה ציונים אנחנו, אך ברגע של חולשה, אחד זייף קצת רשיונות, נשארנו רק שלושה.

הו קו.....

שלושה ציונים נותרנו איכה זה לא נזעק. אחד נשלח כבר לשליחות נותרנו שניים רק.

הו.....

שני ציונים אנחנו (שניים זה לא מעט). אחד ב, וולבו" התהפך, נותרה עולה אחת.

ה.....

עולה אחת נותרתי פגשתי את שאול. (הוא ציוני מ-U.S.A.) עכשיו אני בחו"ל.